

Developing the Role Pattern of Municipality in the Development of Public Sport (Case Study of Municipalities of Chaharmahal and Bakhtiari Province)

Tahmaseb Shirvani*

Assistant Professor, Department of Tourism Services and Operations Management, University of Tehran, Tehran, Iran.

Mooud Bonyadifard

Assistant Professor, Department of Sports Management, Farhangian University, Tehran, Iran.

Ali Reza Omid

Assistant Professor, Department of Sports Management, Shahrekord University, Shahrekord, Iran.

Abstract

The purpose of the present research was to provide a pattern of the role of municipalities in the development of public sports in the municipalities of Chaharmahal and Bakhtiari provinces. The research method is exploratory and has a qualitative nature, which used the data base theory technique. The research community included the general manager and assistants, heads of the department, heads of the city administration of the general sports and youth department of Chaharmahal and Bakhtiari province, members of the academic faculty of sports management. Purposeful method and snowball technique were used for sampling. To collect data, interviews were used in the form of open questions. The data from 21 interviews were analyzed. The data were analyzed during three stages of open, central and selective coding. To confirm the reliability, the retesting and recoding method was used by other researchers, and 3 interviews were coded as samples, and finally the reliability of 88% was obtained. The results showed that in the process of open coding, a total of 235 non-repetitive primary codes were created. These codes were placed in the form of 16 concepts based on thematic similarity. Then, these

* Corresponding Author: tahma.shirvani@ut.ac.ir

How to Cite: Shirvani, T., Bonyadifard, M. & Omid, A.R. (2025). Developing the role Pattern of Municipality in the development of public sport (Case study of municipalities of Chaharmahal and Bakhtiari province). *Journal of Sustainable Development in Sport Management*, 6(15), 253-287

concepts were placed in the form of a category paradigm model. These concepts include: causal conditions (organizational factors and non-organizational factors); background conditions (sports capabilities, infrastructure capabilities); Intervening factors (social-cultural obstacles, managerial-human obstacles, political-legal obstacles and structural and equipment obstacles); strategies (cultural-interactive role, administrative-executive role, educational-advertisement role and financial-support role) and consequences (fundamental development, structural development, health development and economic development). The use of the strategies mentioned by the municipalities can provide the possibility of achieving the development of public sports.

Introduction

The development of public sports is something that is of great interest in today's society. The reason for its excessive importance is the conditions that citizens face in current societies. Modernity and the excessive effects of technology on people's lives have caused citizens to struggle with physical and mental problems caused by lack of mobility. This has caused the need for recreational sports activities to be felt more than ever before, and the responsible organizations in this field have also become more active in planning recreational sports activities. One of the service organizations is the municipalities, and the Municipal Sports Organization is trying to provide services in the public sports sector. Public sports have been seriously pursued by the city administration in recent years with goals such as increasing social participation of citizens, healthy recreation, and strengthening championship sports. On the other hand, research results that indicate the positive impact of public sports on social vitality and reducing urban harm have made public sports one of the priorities of urban officials in recent years. Today, municipalities need to consider it their important mission to provide and develop sports, including organized and unorganized sports activities, create a platform for identifying and introducing sports talents, and manage sports spaces in all urban areas and neighborhoods, and utilize all municipal facilities and equipment and the capacity and capabilities of the public and private sectors for easy and cheap access to sports facilities, and to make the necessary planning in this regard. In the cities of Chaharmahal and Bakhtiari province, the lack of recreational and sports spaces and their inappropriate distribution according to the population of each region are major problems related to sports. During these years, municipalities have sporadically and inconsistently attempted to construct small sports fields on a neighborhood or district scale.

Therefore, the present study seeks to investigate the role of municipalities in the development of public sports in Chaharmahal and Bakhtiari province?

Methods and Material

The present study was conducted with an exploratory nature and with the aim of expanding the existing knowledge and understanding regarding the role of municipalities in the development of public sports in Chaharmahal and Bakhtiari province. This research was based on data search, was qualitative in nature, and the grounded theory method was used. In this research, the Strauss and Corbin approach was the focus of the work. Qualitative interviews were used in a semi-structured manner to collect information. The statistical population of the study included the general director and deputies, group heads, heads of sports and youth departments of Chaharmahal and Bakhtiari province, members of the sports management faculty, mayors and sports officials of the municipalities of Chaharmahal and Bakhtiari province, and heads and directors of public sports boards of Chaharmahal and Bakhtiari province. The purposeful method and snowball technique were used for sampling. In this technique, sampling continues until the research reaches theoretical saturation and adequacy. In selecting the statistical sample for in-depth interviews, an attempt was made to use both individuals with academic education (faculty members) and individuals with managerial and sports experience in sports and youth departments, municipalities, and. In this research, first, the data obtained from theoretical studies and interviews with experts were analyzed based on the data so that the indicators obtained in this way could be used to design the desired model. Accordingly, 21 people were interviewed, and theoretical saturation was reached from the 18th person onwards.

Results and Discussion

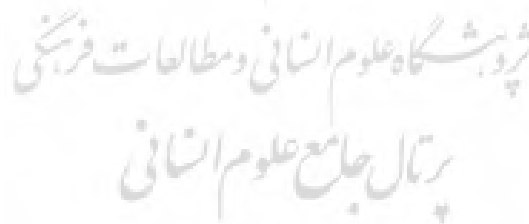
In the process of open coding of the interviews, a total of 235 non-repetitive initial codes were created. These codes were organized based on thematic similarity into 16 concepts of causal conditions (organizational factors and non-organizational factors); background conditions (sports capabilities, infrastructure capabilities); interfering factors (cultural-social barriers, managerial-human barriers, political-legal barriers and structural, equipment barriers); strategies (cultural-interactive role, managerial-executive role, educational-promotional role and financial-support role) and outcomes (fundamental development, structural development, health development and

economic development). Then, these concepts were placed in the form of a category paradigm model.

Conclusion

The summary of the research findings in the axial coding stage and based on the paradigm model identified six categories. In this paradigm, the role of municipalities in the development of public sports in Chaharmahal and Bakhtiari province was considered as the axial phenomenon and the other categories were designed around the axial phenomenon. Given that the interviewees in this study emphasize the use of sports managers and specialists as one of the pillars of the development of public sports, it is suggested that municipal sports officials take the necessary steps to use these specialists as much as possible. This study also revealed that one of the obstacles to the development of public sports in cities is infrastructure and equipment obstacles. Therefore, it is suggested that municipal officials in Chaharmahal and Bakhtiari province take action to increase urban sports infrastructure and also repair and equip existing sports facilities.

Keywords: Structural Development, Sport Capability, Municipality, Foundation Data Theory, Managerial Role

تدوین الگوی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی (مورد مطالعه شهرداری‌های استان چهارمحال و بختیاری)

طهماسب شیروانی* استادیار، گروه مدیریت و عملیات گردشگری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

معوود بنیادی فرد استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

علیرضا امیدی استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

چکیده

هدف از تحقیق حاضر ارائه الگوی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی شهرهای استان چهارمحال و بختیاری بوده است. روش تحقیق از نوع اکتشافی و دارای ماهیت کیفی است که از تکنیک نظریه داده بنیاد استفاده شده است. جامعه تحقیق شامل مدیرکل و معاونین، رؤسای گروه، رؤسای ادارت شهرستانی اداره کل ورزش و جوانان استان چهارمحال و بختیاری، اعضای هیئت علمی مدیریت ورزشی، شهرداران و مسئولین ورزشی شهرداری‌ها و رؤسا و دبیران هیئت‌های ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری بودند. برای نمونه‌گیری از روش هدفمند و تکنیک گلوله برفی استفاده شد. برای جمع‌آوری داده‌ها از مصاحبه به صورت سؤالات باز استفاده شد. داده‌های حاصل از ۲۱ تجزیه و تحلیل گردید. داده‌ها طی سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی تحلیل شدند. برای تأیید پایایی از روش بازآزمون و کدگذاری مجدد توسط محققین دیگر استفاده شد که ۳ مصاحبه به عنوان نمونه کدگذاری شد و در نهایت پایایی میزان ۸۸ درصد به دست آمد. نتایج نشان داد در فرآیند کدگذاری باز در مجموع تعداد ۲۳۵ کد اولیه غیر تکراری ایجاد شد. این کدها براساس مشابهت موضوعی در قالب ۱۶ مفهوم قرار گرفتند. سپس این مفاهیم در قالب الگوی پارادایمی مقوله قرار گرفت. این مفاهیم عبارتند از: شرایط علی (عوامل سازمانی و عوامل غیرسازمانی)؛ شرایط زمینه‌ای (قابلیت‌های ورزش، قابلیت‌های زیرساختی)؛ عوامل مداخله‌گر (موانع اجتماعی- فرهنگی، موانع مدیریتی- انسانی، موانع سیاسی- قانونی و موانع ساختاری، تجهیزاتی)؛ استراتژی‌ها (نقش فرهنگی- تعاملی، نقش مدیریتی- اجرایی، نقش آموزشی- تبلیغاتی و نقش

مالی - پشتیبانی) و پیامدها (توسعه بنیادی، توسعه ساختاری، توسعه سلامتی و توسعه اقتصادی). استفاده از راهبردهای ذکر شده توسط شهرداری‌ها، می‌تواند امکان دستیابی به توسعه ورزش همگانی را فراهم کند. **واژگان کلیدی:** توسعه ساختاری، شهرداری، قابلیت ورزش، نظریه داده‌بنیاد، نقش مدیریتی.

مقدمه

قرن حاضر، قرن شهرنشینی است. طی این قرن برای نخستین بار در طول تاریخ بشر درصد جمعیت شهرنشین جهان از جمعیت روستانشین پیشی می‌گیرد. در ایران همچون اغلب جوامع در حال توسعه، میل به زندگی شهری و شهری شدن به وجود آمده و براساس آخرین آمار رسمی کشور، ۷۲ درصد از جمعیت ایران، در شهرها زندگی می‌کنند. در این معنا می‌توان گفت امروزه شهرنشینی به عنوان شیوه غالب زندگی ایرانیان درآمده است (احسانی و همکاران، ۲۰۱۴). از طرف دیگر، توسعه ورزش همگانی امری است که در جامعه امروزی بسیار مورد توجه است. دلیل اهمیت بیش از حد آن نیز شرایطی است که در جوامع کنونی پیش روی شهروندان قرار گرفته است. مدرنیته و تأثیرات بیش از حد تکنولوژی بر روی زندگی افراد، سبب شده است که شهروندان با مشکلات جسمانی و روانی ناشی از فقر حرکتی دست و پنجه نرم کنند. این امر سبب شده است که نیاز به فعالیت‌های ورزش تفریحی بیش از پیش احساس شود و سازمان‌های مسئول در این حوزه نیز، بیش از پیش در برنامه‌ریزی فعالیت‌های ورزش تفریحی فعالیت کنند (نسترن بروجنی و همکاران، ۲۰۱۸). در چند سال اخیر در کشورمان در این زمینه پیشرفت‌های خوبی حاصل شده است اما علیرغم همه این فعالیت‌ها، هنوز ورزش همگانی به عنوان یکی از اقلام مصرفی خانواده‌های ایرانی مورد توجه قرار نگرفته است. به نظر می‌رسد که در شهرهای کلان وضعیت بهتری وجود دارد و تبلیغات و برنامه‌های منظم در حوزه ورزش تفریحی تأثیرات مثبتی داشته است اما در شهرهای کوچک و نواحی محروم، کمبودهای فراوانی در این حوزه وجود دارد و یک تلاش چشمگیر و همه‌جانبه برای توسعه ورزش همگانی به عنوان یک فرهنگ و یکی از ملزومات زندگی روزمره شهروندان نیاز است (شهریاری و همکاران، ۲۰۲۰). از آنجا که امروزه ورزش و به‌ویژه ورزش همگانی موجب افزایش امید به زندگی از طریق ارتقای سلامت افراد جامعه می‌شود، یکی از زیرشاخص‌های توسعه انسانی در جوامع

قلمداد می‌گردد (ژیانگ^۱، ۲۰۲۳). همچنین به واسطه افزایش سلامت و نشاط در جامعه سبب کاهش هزینه‌های درمانی و بهداشتی می‌شود و بهره‌وری نیروی کار جامعه را بالا می‌برد و از این راه به توسعه همه‌جانبه آن جامعه کمک می‌کند (شهریاری و همکاران، ۲۰۲۳). همچنین ورزش همگانی در یک جامعه کارکردهای مطلوبی چون افزایش همدلی، تقویت همبستگی و مشارکت اجتماعی و تحکیم روابط و پیوندهای اجتماعی، کمک به فرآیند جامعه‌پذیری افراد نیز دارد. به همین منظور، مسئولان کشورها با احداث اماکن ورزشی، این فرصت را در اختیار شهروندان قرار می‌دهند تا اوقات فراغت خود را در این اماکن سپری کنند. در این راستا، امکاناتی مهیا شده تا شهروندان با کمترین هزینه و امکانات، سلامت جسمی و روانی خود را حفظ کنند (اونک^۲، ۲۰۲۲).

یکی از سازمان‌های خدماتی، شهرداری‌ها هستند که سازمان ورزش شهرداری در امر خدمات‌رسانی در بخش ورزش همگانی تلاش می‌کند. نگرش اجتماعی و فرهنگی به شهرداری در ایران موضوعی نسبتاً جدید اما رو به گسترش است؛ به این معنا که هم نگاه شهروندان به ساختار شهری صرفاً به‌عنوان سازمان انجام‌دهنده خدمات شهری و رفت‌ووروب تغییر کرده است و هم زمینه‌های بیشتر و بهتری برای پاسخگویی شهرداری‌ها به نیازهای فرهنگی و اجتماعی فراهم شده است. احساس رضایت شهروندان از محیط شهر، مدیران شهری و خدماتی که شهرداری ارائه می‌دهد، عامل مهمی در ایجاد انگیزه در مردم برای مشارکت در برنامه‌های شهری و بهبود کیفیت محل سکونت خویش است. یکی از موضوعات مهم در خدمات‌دهی شهرداری‌ها به شهروندان، مربوط به خدمات ورزشی است که می‌تواند در توسعه ورزش همگانی جامعه و بالطبع سلامتی جامعه تأثیرگذار باشد. ورزش همگانی با اهدافی همچون افزایش مشارکت اجتماعی شهروندان، تفریح سالم و تقویت ورزش قهرمانی، طی سال‌های اخیر، به‌طور جدی از سوی مدیریت شهری دنبال می‌شود. از طرف دیگر، نتایج تحقیقاتی که بیانگر تأثیر مثبت ورزش همگانی بر نشاط اجتماعی و کاهش آسیب‌های شهری است، ورزش همگانی را به یکی از اولویت‌های سال‌های اخیر مسئولان شهری بدل کرده است. امروزه ورزش و به‌ویژه ورزش‌های همگانی موجب افزایش امید به زندگی از طریق ارتقای سلامت افراد جامعه شده است، به همین

سبب از شاخص‌های توسعه انسانی در جوامع قلمداد می‌شود که کیفیت و بهره‌وری نیروی کار جامعه را بالا می‌برد. همچنین ورزش همگانی در جامعه کارکردهای مطلوبی چون افزایش همدلی، تقویت همبستگی و مشارکت اجتماعی و تحکیم روابط و پیوندهای اجتماعی، کمک به فرآیند جامعه‌پذیری افراد نیز دارد (احسانی و همکاران، ۲۰۱۴). شهرداری با توجه به امکانات و زیرساخت‌هایی که در اختیار دارد، مانند فضاهای عمومی، پارک‌ها، خیابان‌ها و منابع انسانی متخصص، مناسب‌ترین سازمان برای هدایت ورزش همگانی در جامعه است. در همه دنیا، یکی از متولیان اصلی رویدادهای بزرگ ورزشی، شهرداری‌ها هستند و حتی در برگزاری المپیک‌ها نیز شهرداری‌ها نقش بسیار پررنگ و تأثیرگذاری دارند. نقش مدیریت شهری در رابطه با وظایف و تکالیف متعدد شهری از اهمیت بسزایی برخوردار است. این وظایف شامل فعالیت‌های توسعه بخش، خدمات، امور فرهنگی، تفریحی و ورزشی در توسعه شهرها، مراقبت از سلامت و ارائه تسهیلات برای اوقات فراغت شهروندان می‌باشد. ارائه تسهیلات ورزشی در توسعه شهرها یکی از نیازها و حقوق شهروندان است. از این رو شهرداری‌ها به لحاظ قانونی از اهمیت بسزایی برخوردارند. در قوانین، شهرداری‌ها وظایف مهمی نسبت به توسعه ورزش و تسهیلات رفاهی دارند. با اینکه گام‌هایی در راستای ارائه تسهیلات ورزشی برای شهروندان برداشته شده است اما باز در آغاز راه بوده و نیازمند پیمودن مسیری طولانی است (ایمان‌زاده، ۲۰۱۴). در این راستا محمدی (۲۰۱۴) در پژوهشی با عنوان «بررسی نقش شهرداری در غنی‌سازی اوقات فراغت شهروندان از طریق ورزش» عنوان کرد که با به‌وجود آمدن شرایط جدید اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در عصر حاضر، اوقات فراغت به‌عنوان یکی از محورهای مهم زندگی مطرح شده است و کیفیت گذراندن آن از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. همچنین با گسترش و توسعه تکنولوژی و گرایش مردم به آپارتمان‌نشینی در شهرها، تحرک شهروندان به‌شدت کاهش یافته است و موجب پیدایش بسیاری از بیماری‌ها و ناتوانی‌ها شده است. در این راستا نقش مدیریت شهرداری با طیف وسیعی از وظایف عمرانی و خدماتی در زمینه توسعه فضاهای ورزشی با هدف تأمین فضاهای لازم برای گذراندن اوقات فراغت شهروندان بسیار حائز اهمیت است. همچنین نتایج تحقیق جهانشیری^۱ و

همکاران (۲۰۲۳)، پاشانجاتی^۱ و همکاران (۲۰۲۰)، نسترن بروجنی^۲ و همکاران (۲۰۱۸) و الله‌مرادی^۳ و همکاران (۲۰۱۹) حاکی از این مطلب است که نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی، بسیار مؤثر و لازم است. تستا^۴ و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان «توسعه ورزش شهروندی و تأثیر آن بر اهداف آینده» عنوان کردند توسعه ورزش شهروندی تأثیر مثبتی بر سلامت و رفاه شهروندان دارد، مشارکت اجتماعی شهروندان را تقویت کند و منبع مهمی برای اشتغال و توسعه اقتصادی شهری است. ژیانگ^۵ و همکاران (۲۰۲۳) در تحقیق خود با عنوان «نقش رویدادهای ورزشی در توسعه پایدار شهری» عنوان کردند که برگزاری رویدادها و مسابقات ورزشی در شهرها، باعث توسعه پایدار شهری می‌گردد و نقش مهمی در توسعه سلامتی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی دارد. لی^۶ و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهش خود عنوان کردند که برگزاری مسابقات و رویدادهای ورزشی، وجود استادیوم‌ها و امکانات و بهره‌گیری از منابع انسانی کارآمد از پیش نیازهای اساسی برای توسعه ورزش شهری هستند. ما^۷ (۲۰۲۲) در پژوهشی با عنوان «بررسی سیاست‌های شهرداری شانگهای درخصوص حمایت از ورزش نخبگان» بیان کرد که نگرش مثبت مسئولین شهرداری به ورزش، برنامه‌ریزی و حمایت‌های مالی در توسعه ورزش نخبگان شهر شانگهای تأثیرگذار است. ون جیا لی و ویتانگ ژانگ^۸ (۲۰۲۱) در تحقیقی با عنوان «مدل طراحی اماکن عمومی ورزشی اوقات فراغت شهری براساس داده‌های بزرگ»، اظهار می‌کنند که امکانات خوب ورزشی مبنا و انگیزه افراد برای شرکت در تمرینات بدنی و فعالیت ورزشی است. هی کوان یون و هولی^۹ (۲۰۱۳) در پژوهشی با عنوان «تأثیر کیفیت تسهیلات اماکن ورزشی همگانی شهرداری‌ها بر شهروندان» دریافتند که تسهیلات ورزشی، خدمات رویداد و برنامه و تسهیلات ایمنی تأثیر قابل توجهی بر رضایت شهروندان داشتند. اولکاواسکا^{۱۰} (۲۰۲۳) در تحقیق خود که در زمینه بررسی حمایت

-
1. Pashanejati
 2. Nastaran Borujeni
 3. Allahmoradi
 4. Testa
 5. Xiang
 6. Li
 7. Ma
 8. Wenjia Li & Weitang Zhang
 9. Hee-Kwan Eun & Jong-Ho Lee
 10. Olkowska

شهرداری‌ها از توسعه ورزش بوده است، بیان کرد که توسعه اماکن ورزشی، حمایت‌های مالی و اجرای رویدادهای ورزشی در سطح شهرها توسط شهرداری‌ها می‌تواند در سلامت عمومی و توسعه ورزش همگانی مؤثر باشد.

امروزه نیاز است که شهرداری‌ها در تأمین و توسعه ورزش اعم از فعالیت‌های ورزشی سازمان‌یافته و سازمان‌نیافته، بسترسازی برای شناسایی و معرفی استعدادهای ورزشی و مدیریت فضاهای ورزشی در کلیه مناطق و محلات شهری و بهره‌گیری از کلیه امکانات و تجهیزات شهرداری و ظرفیت و توانایی‌های بخش عمومی و خصوصی برای دسترسی آسان و ارزان به امکانات ورزشی را مأموریت مهم خود بدانند و در این راستا برنامه‌ریزی لازم را صورت دهند. در شهرهای استان چهارمحال و بختیاری کمبود فضاهای تفریحی- ورزشی و توزیع نامناسب آن با توجه به جمعیت هر منطقه از مشکلات عمده در رابطه با ورزش است. علی‌رغم وجود سازمان‌های گوناگون در تصمیم‌گیری و هدایت ورزش در سطوح مختلف از جمله شهرداری، عدم تدوین برنامه‌های منسجم و یکپارچه برای هماهنگی و توسعه ورزش برای شهرهای استان چهارمحال و بختیاری مشاهده می‌شود. استان چهارمحال و بختیاری دارای ۴۳ شهر می‌باشد و طبق آخرین سرشماری نفوس و مسکن کشور، تقریباً ۶۵ درصد از جمعیت استان شهرنشین هستند. براساس آخرین آمار وزارت ورزش و جوانان، سرانه ورزشی در استان چهارمحال و بختیاری ۳۲ سانتی‌متر مربع می‌باشد که در مقایسه با میانگین کشوری بسیار پایین‌تر است. هرچند برخی شهرداری‌های استان چهارمحال و بختیاری احداث اماکن ورزشی را تا حدودی در دستور کار خود قرار دادند ولی در این سال‌ها برنامه‌ریزی هدفمند و زمان‌بندی شده برای توسعه ورزش از سوی شهرداری‌ها تدوین نگردید. در طی این سال‌ها شهرداری‌ها به‌طور پراکنده و نامنجم به احداث زمین‌های کوچک ورزشی در مقیاس واحد محله یا ناحیه اقدام کردند. از این رو تحقیق حاضر در پی بررسی این موضوع است که نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری چیست؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر با ماهیت اکتشافی و با هدف بسط دانش و شناخت موجود در رابطه با نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری انجام گردید. این تحقیق بر مبنای جستجوی داده، دارای ماهیت کیفی بوده است و از روش نظریه داده‌بنیاد استفاده

گردید. در این تحقیق استراوس و کوربین^۱ (۲۰۰۸) محور کار قرار گرفت. برای جمع-آوری اطلاعات از مصاحبه‌های کیفی به شکل نیمه‌سازمان‌یافته استفاده شد. جامعه آماری تحقیق شامل مدیرکل و معاونین، رؤسای گروه، رؤسای ادارات ورزش و جوانان استان چهارمحال و بختیاری، اعضای هیئت علمی مدیریت ورزشی، شهرداران و مسئولین ورزشی شهرداری‌های استان چهارمحال و بختیاری و رؤسا و دبیران هیئت‌های ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری بودند. برای نمونه‌گیری از روش هدفمند و تکنیک گلوله برفی^۲ استفاده شد. در این تکنیک نمونه‌گیری تا زمانی تداوم می‌یابد که پژوهش به اشباع نظری و کفایت برسد. در انتخاب نمونه آماری جهت مصاحبه‌های عمیق سعی شد هم از افراد دارای تحصیلات آکادمیک (اعضای هیئت علمی) و هم از افراد دارای تجربیات مدیریتی و ورزشی در ادارات ورزش و جوانان، شهرداری‌ها و استفاده شود. در این تحقیق ابتدا داده‌های حاصل از مطالعات نظری و مصاحبه با صاحب‌نظران مورد تحلیل داده‌بنیاد قرار گرفت تا شاخص‌های به‌دست آمده از این طریق جهت طراحی مدل مطلوب مورد استفاده قرار گیرد. بر این اساس از ۲۱ نفر مصاحبه گرفته شد که از فرد ۱۸ به بعد، به اشباع نظری رسیده شد. تمامی مصاحبه‌ها ضبط شد و پس از انجام هر مصاحبه، تجزیه و تحلیل داده-های آن به منظور پایه‌گذاری الگو صورت گرفت.

روش تحلیل داده‌ها در روش تحقیق نظریه‌سازی داده‌بنیاد، پرسش و مقایسه مستمر است که در رویکرد نظام‌مند استراوس و کوربین (۲۰۰۸) در سه مرحله اصلی کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی (انتخابی) انجام می‌شود. بدین معنا که در هر یک از سه مرحله مذکور، پاسخ‌ها به پرسش‌های مطرح شده با یکدیگر مقایسه می‌شوند و مفاهیمی که از آنها به‌دست می‌آید مبنای گردآوری داده‌های بعد محسوب می‌گردند. همزمان با نقد پژوهش‌های کمی بخاطر اتکا به اعداد و ارقام، پژوهش کیفی نیز از جهت روایی و پایایی مورد چالش قرار گرفت. تعدادی از پژوهشگران پیش‌تاز در عرصه پژوهش‌های کیفی بجای تعیین چگونگی توجه به دقت علمی در پژوهش کیفی، ادعا کردند که روایی و پایایی واژه‌های خاص پارادایم کمی بوده و با پژوهش کیفی سنخیت ندارند. برخی اندیشمندان معیارهای دیگری را برای تعیین روایی و پایایی و همین‌طور

1. Strusse & Corbin
2. Snowball

تضمین دقت علمی در پژوهش کیفی پیشنهاد کرده‌اند. گوبا و لینکلن^۱ (۱۹۸۵) مفهوم «موثق بودن»^۲ را به عنوان معیاری برای جایگزینی روایی و پایایی مطرح کردند تا به کمک آن دقت علمی را در پژوهش کیفی مورد ارزیابی قرار دهند. این مفهوم از چهار عنصر زیر تشکیل می‌شود:

- اعتمادپذیری: با توجه به اینکه محقق حدود ۱۱ ماه به جمع‌آوری داده‌های مصاحبه‌ها و تجزیه و تحلیل و مقایسه آن‌ها با مبانی نظری پرداخت و در این میان در تمام مراحل نظرات تیم تحقیق و افراد درگیر در مطالعه و نیز مشاوره با متخصصان دیگر را مدنظر قرار داد، سعی در افزایش اعتمادپذیری تحقیق نمود.
- انتقال‌پذیری: در روند پیشبرد تحقیق سعی شد از حضور حداکثری همکاران گروه تحقیق با وجود محدودیت‌هایی مانند کمبود وقت و یا عدم دسترسی، استفاده شود.
- تأییدپذیری: تأییدپذیری نتایج پژوهش کیفی هنگامی تحقق می‌یابد که سایر محققان بتوانند به روشنی مسیر تحقیق و اقدامات انجام شده توسط محقق را دنبال کنند. یک راه برای تحقق این امر آن است که محقق دقیقاً تمام روند پژوهش و مسیر تصمیمات خود در طی تحقیق را در گزارش بیان نماید که در این تحقیق سعی بر آن بود. همچنین در روند پیشبرد تحقیق سعی شد از حضور حداکثری همکاران گروه تحقیق با وجود محدودیت‌هایی مانند کمبود وقت و یا عدم دسترسی، استفاده شود.
- اتکاپذیری: برای سنجش میزان اتکاپذیری در این پژوهش از پایایی بازآزمون استفاده شده است. شاخص ثبات یا پایایی بازآزمون به میزان سازگاری طبقه‌بندی داده‌ها در طول زمان اشاره دارد. این شاخص را می‌توان زمانی محاسبه نمود که یک کدگذار یک متن را در دو زمان کدگذاری کرده باشد. میزان اتکاپذیری با استفاده از فرمول اسکات و کدگذاری مجدد ۳ مصاحبه مطابق با جدول ۱ تأیید گردید.

$$۱۰۰\% \times \text{تعداد توافقات} \times ۲ = \text{درصد پایایی باز آزمون}$$

تعداد کل کدها

جدول ۱. میزان درصد پایایی از طریق روش کدگذاری مجدد

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایایی
۱	P1	67	۳۱	۵	۸۷٪
۲	P7	54	۲۴	۶	۸۹٪
۳	P11	48	22	۴	۸۸٪
کل		169	77	15	۸۸٪

مأخذ: یافته‌های پژوهش

یافته‌های پژوهش

در این تحقیق در مجموع با ۲۱ نفر از خبرگان در زمینه ورزشی با تخصص و تجربه کار در محیط ورزش و شهرداری‌ها مصاحبه شد که مشخصات آن‌ها به شرح جدول ۲ است.

جدول ۲. مشخصات نمونه تحقیق

ویژگی	شاخص	فراوانی	درصد فراوانی
شغل	هیئت علمی مدیریت ورزشی	۶	۱۴/۳
	مدیر، معاونین و رؤسای ورزش و جوانان	۶	۲۸
	مدیران و رؤسای شهرداری‌ها	۶	۲۸/۶
	رؤسا و دبیران هیئت‌های ورزش همگانی	۳	۱۹/۱
مدرک تحصیلی	کارشناسی	۴	۱۹
	کارشناسی ارشد	۶	۲۸/۶
	دکتری	۱۱	۵۲/۴
جنسیت	مرد	۱۸	۸۵/۷
	زن	۳	۱۴/۳
نوع مدرک تحصیلی	تربیت بدنی و علوم ورزشی	۱۲	۵۷/۱
	سایر رشته‌ها	۹	۴۲/۹

مأخذ: یافته‌های پژوهش

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش کدگذاری سه مرحله‌ای باز، محوری و انتخابی استراوس و کوربین (۲۰۰۸) استفاده گردید که مشروح آن در زیر ذکر می‌گردد. بر این اساس از ۲۱ نفر مصاحبه گرفته شد که از فرد ۱۸ به بعد، به اشباع نظری رسیده

شد. تمامی مصاحبه‌ها ضبط شد و پس از انجام هر مصاحبه، تجزیه و تحلیل داده‌های آن به منظور پایه‌گذاری مدل صورت گرفت.

در فرآیند کدگذاری باز، مصاحبه‌های انجام گرفته در مجموع تعداد ۲۳۵ کد اولیه غیرتکراری ایجاد شد. این تعداد از کدها براساس مشابهت موضوعی در قالب ۱۶ مفهوم شرایط علی (عوامل سازمانی و عوامل غیرسازمانی)؛ شرایط زمینه‌ای (قابلیت‌های ورزش، قابلیت‌های زیرساختی)؛ عوامل مداخله‌گر (موانع فرهنگی - اجتماعی، موانع مدیریتی - انسانی، موانع سیاسی - قانونی و موانع ساختاری، تجهیزاتی)؛ استراتژی‌ها (نقش فرهنگی - تعاملی، نقش مدیریتی - اجرایی، نقش آموزشی - تبلیغاتی و نقش مالی - پشتیبانی) و پیامدها (توسعه بنیادی، توسعه ساختاری، توسعه سلامتی و توسعه اقتصادی) قرار گرفتند. سپس این مفاهیم در قالب الگوی پارادایمی مقوله قرار گرفت. در جدول ۳ کدهای باز، مفاهیم و مقوله‌های مربوط به مصاحبه‌های تحقیق قابل مشاهده است.

جدول ۳. کدهای باز، مفاهیم و مقوله‌های مربوط به مصاحبه‌های تحقیق

مقوله	مفاهیم	کدهای باز
شرایط علی	عوامل	ساختار سازمانی مناسب شهرداری، فرهنگ سازمانی مناسب شهرداری، قوانین و مقررات سازمانی شهرداری، شرایط مالی شهرداری، وجود سازمان ورزشی در شهرداری، واحد روابط عمومی قوی در شهرداری، ایجاد بخش رسانه‌ای در شهرداری، فعالیت کمیته فرهنگی سازمان شهرداری، بودجه سالانه ورزشی، بودجه تبلیغات، تفکر راهبردی
	سازمانی	مدیران، ایجاد تفکر ورزشی در شهرداری، برنامه‌ریزی راهبردی و عملیاتی توسعه ورزش در شهرداری، تعیین فلسفه و اهداف برای سازمان فرهنگی ورزشی شهرداری، ایجاد اتاق فکر در سازمان فرهنگی و ورزشی شهرداری، نظارت دقیق بر امور ورزش شهرداری، رویکرد علمی به توسعه ورزش همگانی، بهره‌گیری از تجارب شهرداری‌های موفق در توسعه ورزش همگانی.
	غیرسازمانی	وجود انگیزه در شهروندان برای ورزش کردن، وجود علاقه‌مندی شهروندان به ورزش، آگاهی شهروندان از فواید ورزش، داشتن زمان برای ورزش کردن، فرهنگ مشارکت اجتماعی شهروندان، فرهنگ ورزشی شهروندان، نقش رسانه‌ها در توسعه ورزش، توجه نهادهای مردمی به ورزش، اهمیت حقوق شهروندی
قابلیت‌های		ویژگی‌های تجربی بودن ورزش، نقش ورزش در ایجاد هویت، ورزش فراتر از یک تفریح، جایگاه سیاسی ورزش، درهم آمیختگی ورزش و

مقوله	مفاهیم	کدهای باز
شرایط زمینه‌ای	ورزش	سیاست، جایگاه اجتماعی ورزش در جامعه، اهمیت اقتصادی ورزش، توجه مردم به ورزش، توجه شرکت‌های تجاری به ورزش، توجه خانواده‌ها به ورزش، توجه رسانه‌ها به ورزش، جامعه هدف گسترده ورزش، نقش فرهنگی ورزش، ورزش به‌عنوان تفریح سالم، داشتن فرصت‌های زیاد ورزش همگانی.
	قابلیت‌های زیرساختی	اماکن ورزشی شهرداری، تجهیزات ورزشی شهرداری، اماکن طبیعی و عمومی ورزشی، شرایط ایجاد رشته‌های مختلف ورزشی، رسانه اختصاصی شهرداری، آکادمی‌های آموزشی شهرداری، ارائه خدمات متنوع به شهروندان در اماکن ورزشی، ایجاد اماکن فروشگاه‌های رفاهی شهرداری، تالار افتخارات ورزشکاران نخبه شهر، استادیوم‌های اختصاصی شهرداری، اماکن حضور خانواده‌ها و همراهان در استادیوم ورزشی.
عوامل مداخله‌گر	موانع سیاسی - قانونی	نقش افراد سیاسی در ورزش، سوءاستفاده از ورزش برای اهداف سیاسی، مسائل امنیتی در برگزاری رویدادها و جشنواره‌های ورزشی، عزل و نصب‌های سیاسی، عدم توجه به خصوصی‌سازی ورزشی، قوانین دولتی دست‌وپاگیر، عدم وجود قوانین حمایتی از توسعه ورزش، قوانین اقتصادی ضعیف برای توسعه ورزش، نبود سیاست‌های خاص ورزش همگانی.
	موانع اجتماعی - فرهنگی	تصور ضعیف از مفهوم ورزش همگانی، مشارکت اقشار خاص در ورزش همگانی، نشناختن ورزش‌ها توسط مردم، جذابیت کم ورزش همگانی، ضعف دانش مردم در مورد فواید ورزش، درگیری ذهنی افراد، سطح پایین رضایت از زندگی، حمایت اجتماعی کم از زنان، سبک زندگی ناسالم شهروندان، علاقه‌مندی به بازی‌های رایانه‌ای و فضای مجازی.
عوامل مداخله‌گر	موانع ساختاری - تجهیزاتی	حمایت مالی ضعیف از ورزش همگانی، درآمد پایین خانواده‌ها، تحریم‌های اقتصادی، اعتبار ورزشی خانواده‌ها، بودجه پایین شهرداری‌ها در توسعه ورزش، تجهیزات ورزشی ضعیف، نبود بازاریابی در ورزش همگانی، اماکن ورزشی فرسوده، اماکن ورزشی محدود، وجود تنها چند ورزش همگانی ارزان قیمت و کم‌هزینه، کیفیت پایین اماکن ورزشی، کیفیت پایین همایش‌های برگزار شده، ضعف در سیاستگذاری توسعه ورزش همگانی.
	موانع انسانی -	نبود ثبات مدیریت در شهرداری‌ها، اهداف شخصی مدیران در اولویت، استفاده سیاسی مدیران از شهرداری‌ها، عدم وجود مدیران ورزشی متخصص در سازمان ورزشی، عدم استفاده از ایده‌های ورزشی توسط

مقاله	مفاهیم	کدهای باز
	مدیریتی	مدیران، نبود نگرش جامع از توسعه ورزش در بین مدیران شهرداری، کمبود نیروی انسانی، سطح انگیزه پایین کارکنان بخش ورزشی شهرداری‌ها، عدم داشتن مهارت و دانش کافی کارکنان بخش ورزشی شهرداری‌ها، نبود تفکر و بینش علمی مدیران در ورزش همگانی، سطح پایین تعهد شغلی کارکنان شهرداری، ضعف آگاهی مدیران در شرایط اجرایی.
	نقش فرهنگی-تعاملی	توجه شهرداری به مسائل جامعه، افزایش آگاهی عمومی نسبت به شهرداری، در نظر گرفتن علائق مردم برای فعالیت‌های ورزشی خاص، ارائه الگوهای سبک زندگی سالم با مدل‌های خانوادگی، افزایش جذابیت ورزش همگانی، ایجاد انگیزه در بین شهروندان برای جذب و گرایش به ورزش، تلاش برای تغییر نگرش مسئولان استانی در جهت توجه مسائل ورزشی شهر، تجلیل از نخبه‌های ورزشی شهر، تشویق کارکنان شهرداری و خانواده‌های آنها به امر ورزش، اجرای طرح‌های ورزشی برای گذران مطلوب اوقات فراغت و ارتقای نشاط و شادابی شهروندان، طراحی و ساخت تندیس‌ها و یادمان‌های قهرمانان ورزشی شهر در میادین و پارک‌ها در جهت تعظیم ارزش‌ها، تلاش برای حمایت و ارتقای ورزش شهر در برنامه توسعه استان، شناخت و تدوین و ترویج الگوهای همیاری ورزشی و مشارکت شهروندان، بهره‌گیری از ظرفیت خیرین و واقفین برای توسعه ورزش شهر، آموزش و توسعه ورزش مساجد با همکاری امور مساجد، شناسایی استعدادهای ورزشی شهروندان و اتخاذ تمهیدات لازم برای معرفی آنان به دستگاه‌ها و نهادهای ذیربط، جلب مشارکت و حمایت سازمان‌های مردم‌نهاد در توسعه ورزش همگانی، جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی، مشارکت با دستگاه‌ها و نهادهای مسئول در برنامه‌ریزی و اجرای مراسم‌های ورزشی ملی و استانی، تعامل با دانشگاه‌های استان جهت برگزاری جشنواره‌ها و مسابقات ورزشی و ورزشی برای دانشجویان، تعامل اداره کل ورزش و جوانان جهت برگزاری جشنواره‌ها و مسابقات ورزشی برای اقشار مختلف، آموزش و پرورش جهت برگزاری کلاس‌های ورزشی برای کودکان و نوجوانان.
	راهبردها	تدوین سند توسعه ورزش همگانی شهر از طریق شهرداری، نظارت بر عملکرد فضاهای ورزشی تحت مالکیت شهرداری، تنوع بخشیدن به رشته‌های ورزشی مورد علاقه بانوان در فضاهای ورزشی شهرداری، مدیریت آمایشی فضاهای ورزشی شهر، برنامه‌ریزی جهت دسترسی مناسب و آسان شهروندان به فضاهای ورزشی شهر، تأمین امنیت

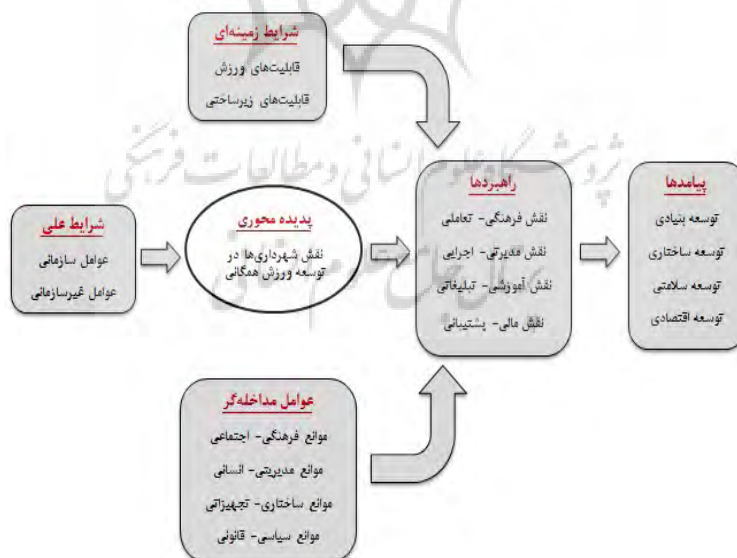
مقاله	مفاهیم	کدهای باز
نقش مدیریتی-اجرایی	نقش	فضاهای ورزشی، بسترسازی مناسب برای شهروندان به منظور بهره‌مندی از فعالیت‌های ورزشی در اوقات فراغت، حمایت از تیم‌های مختلف ورزشی شهر در سطح شهرستان، استان و کشور، ارائه تمهیداتی برای بلیط‌های با تخفیف و رایگان به شهروندان برای حضور در امکان ورزشی مثل استخرهای شهرداری، به‌کارگیری نیروهای متخصص ورزشی در سازمان ورزش، توسعه ورزش کارکنان شهرداری، نظارت بر ارزشیابی برنامه‌های ورزشی، برنامه‌ریزی و اجرای مسابقات ورزشی و تفریحی همگانی در سطح شهر، برنامه‌ریزی و مدیریت اجرای جشنواره‌ها، آیین‌ها و آداب و رسوم ورزش بومی و محلی، ایجاد فضاهای ورزشی پارک‌ها برای سالمندان، ایجاد فضاهای ورزشی پارک‌ها برای کودکان.
		پایین آوردن هزینه‌های استفاده از فضاهای ورزشی شهرداری، تخصیص بودجه کافی برای حمایت از توسعه ورزش شهر، حمایت مالی از اقشار ضعیف شهر برای ورزش کردن، تدوین بازاریابی ورزش همگانی، احداث و اداره و نگهداری ورزشگاه‌های مخصوص شهرداری، تجهیز شهرداری به ابزارهای تکنولوژی نوین مناسب جهت توسعه ورزش شهری، ایجاد کمپ‌های ورزش همگانی محلی، بازسازی اماکن ورزشی فرسوده متعلق به شهرداری، استقرار و احداث فضاهای جانبی مورد نیاز اماکن ورزشی شهرداری، مکان‌یابی و استقرار اماکن ورزشی در مجاورت محل سکونت شهروندان برای دسترسی راحت‌تر، رعایت موازین فنی و ایمنی در ساخت فضاهای ورزشی جدید شهرداری، تأمین ایمنی فضاهای ورزشی، ایجاد فضاهای ورزشی برای شهروند معلول، تجهیز پارک‌ها به میزهای بازی، زمین‌های ورزشی نظیر آن، زیباسازی پارک‌ها و باغ‌های عمومی مانند رنگ‌آمیزی و تزئین و گل‌آرایی جهت ارائه محیط شاداب برای ورزش کردن، افزایش محیط ورزشی برای بانوان.
نقش	نقش	بهره‌گیری از مربیان خبره ورزشی در اماکن ورزشی شهرداری، انجام فعالیت‌های پژوهشی در حوزه توسعه ورزش همگانی شهر، آموزش و توسعه ورزش محلات، آموزش نیروی انسانی مجموعه‌ها، اماکن ورزشی و تفریحی شهرداری، اجرای دوره‌های آموزش شهروندی در ورزش، ایجاد مراکز مشاوره محلی برای اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و جوانان در خصوص ورزش و سلامتی، روابط عمومی مستحکم در همه سطوح، انجام تبلیغات در فضای مجازی توسط روابط عمومی شهرداری در خصوص ورزش، انجام تبلیغات محیطی در فضای شهر در خصوص

مقاله	مفاهیم	کدهای باز
آموزشی- تبلیغاتی		ورزش همگانی و فواید آن، حضور شهردار و معاونین و مسئولین ورزشی در برنامه‌های صداوسیما و صحبت در مورد فواید ورزش، حضور مسئولان شهرداری در جشنواره‌های ورزشی برای ترغیب مردم به ورزش کردن، انتشار پوسترها و بولتن‌های راهنمایی‌کننده و آموزشی برای گروه‌های سنی مختلف درخصوص فواید ورزش کردن، هماهنگی با صداوسیما جهت تهیه و اجرای برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی ورزشی.
		نگرش مثبت مدیران شرکت‌های خصوصی به حمایت مالی از ورزش، ترویج ارزش‌های اخلاقی ورزشی در بین شهروندان، ایجاد همبستگی شهری، آشتی مردم با ورزش، جذب اقشار مختلف به ورزش، توسعه قوانین حمایتی از ورزش حرفه‌ای در شهرداری‌ها، ثبات مدیریت در سازمان ورزشی شهرداری، توسعه توجه شهرداری به موضوع رشد ورزش در همه سطوح، کمک به توسعه ورزش همگانی کشور، تبلیغ و توسعه بنیادی ترویج قانون‌مداری در ورزش، ارائه تفریح سالم به جامعه، رضایت‌خاطر شهروندان، بهبود نگرش مردم به سلامت روحی و جسمی، افزایش فرهنگ داوطلبی در بین اقشار مختلف شهروندان، بهبود نگرش مسئولان استانی به ورزش همگانی، ارتقای سطح فکری و فرهنگی شهروندان، ایجاد رابطه مناسب با ذینفعان، افزایش آگاهی کاربران ورزشی، ایجاد رضایت عمومی در شهروندان، نهادینه شدن ورزش در جامعه.
پیامدها	توسعه سلامتی	ارتقای سلامتی در جامعه، تلطیف فضای ورزشی شهر، گرایش جوانان به فعالیت‌های سالم، افزایش سلامت بانوان در جامعه، توسعه زندگی فعال در شهر، رشد سرمایه اجتماعی در شهروندان، ایجاد احساس امنیت در شهروندان، ایجاد احساس عدالت برای شهروندان، کاهش و کنترل آسیب‌های اجتماعی، افزایش شادی شهروندان، بهبود کیفیت زندگی شهروندان، کاهش اضطراب و استرس شهروندان.
		تحقق اهداف ورزشی شهرداری، ارتقا و تقویت برند شهرداری، ارتقای شایستگی منابع انسانی ورزشی شهرداری، بهره‌گیری از نیروی متخصص ورزشی در شهرداری، افزایش محبوبیت شهرداری در شهر، افزایش وفاداری به شهرداری در بین کارکنان ورزشی، مشروعیت‌زایی برای بخش ورزش شهرداری، ساماندهی شهروندان، شناخت شهروندان و انگیزه‌های آنان، افزایش تعامل و گرفتن بازخورد از شهروندان، افزایش کیفیت امکانات فیزیکی و ویژگی‌های اماکن ورزشی شهرداری‌های، ایجاد اماکن ورزشگاهی و رفاهی شهرداری، ورود بیشتر

مقاله	مفاهیم	کدهای باز
		رسانه‌های اجتماعی به شهرداری‌ها، افزایش جذابیت و مبلغان شهری، فعال‌سازی بخش بازاریابی ورزشی شهرداری، تقویت فعالیت‌های فرهنگی شهرداری، برقراری ارتباط مستمر و دوسویه شهروندان و شهرداری، افزایش قدرت شهرداری‌های برای ایجاد تغییر، ایجاد یک رسانه رسمی ورزشی برای شهرداری، کاهش شایعات و حواشی شهرداری، افزایش احساس منزلت و شأن شهروندی در بین شهروندان، ایجاد نوآوری و خلاقیت در توسعه شهر.
	توسعه اقتصادی	جذب حامیان مالی ورزشی، ایجاد شغل‌های جدید، رونق کسب‌وکار در جامعه، ایجاد مزیت رقابتی اقتصادی، کمک به اجرای اقتصاد مقاومتی، بهره‌گیری و تقویت اقتصاد دانش‌بنیان، کاهش هزینه‌های شهرداری، کاهش هزینه‌های درمانی شهروندان، تجاری‌سازی خدمات ورزشی شهرداری، محیط امن شهرداری برای سرمایه‌گذاری اقتصادی، درآمدهای ناشی از ارزش افزوده، درآمدهای ناشی از سرمایه‌گذاری، درآمدهای ناشی از تبلیغات ورزشی، متعلق هزینه- فایده در بخش ورزشی شهرداری، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در توسعه اماکن ورزشی شهرداری.

مأخذ: یافته‌های پژوهش

شکل ۱. الگوی پارادایمی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی

مأخذ: یافته‌های پژوهش

در فرآیند کدگذاری محوری، مقوله «نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری» به عنوان پدیده محوری در نظر گرفته شد و مقوله‌های به دست آمده در خانه‌های پارادایم تحقیق داده بنیاد جاسازی شد. بدین ترتیب که بخش‌های شرایط علی، پدیده محوری، شرایط زمینه‌ای، عوامل مداخله گر، استراتژی‌ها و پیامدها تدوین گردید (شکل ۱).

بحث و نتیجه گیری

تلیخیص یافته‌های تحقیق در مرحله کدگذاری محوری و براساس مدل پارادایمی، شش مقوله را مشخص نمود. در این پارادایم، نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری به عنوان پدیده محوری در نظر گرفته شد و سایر مقوله‌ها حول محور پدیده محوری طراحی گردیدند.

اولین مقوله الگوی پارادایمی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری شرایط علی بود که دربرگیرنده شرایطی است که بر مقوله محوری (پدیده) تأثیر می‌گذارد و در تحقیق حاضر شامل عوامل سازمانی و غیرسازمانی بود. عوامل سازمانی شامل ساختار سازمانی مناسب شهرداری، فرهنگ سازمانی مناسب شهرداری، قوانین و مقررات سازمانی شهرداری، شرایط مالی شهرداری، وجود سازمان ورزشی در شهرداری، واحد روابط عمومی قوی در شهرداری، ایجاد بخش رسانه‌ای در شهرداری، فعالیت کمیته فرهنگی سازمان شهرداری، بودجه سالانه ورزشی، بودجه تبلیغات، تفکر راهبردی مدیران، ایجاد تفکر ورزشی در شهرداری، برنامه‌ریزی راهبردی و عملیاتی توسعه ورزش در شهرداری، تعیین فلسفه و اهداف برای سازمان فرهنگی ورزشی شهرداری، ایجاد اتاق فکر در سازمان فرهنگی و ورزشی شهرداری، نظارت دقیق بر امور ورزش شهرداری، رویکرد علمی به توسعه ورزش همگانی، بهره‌گیری از تجارب شهرداری‌های موفق در توسعه ورزش همگانی بود. در بخش عوامل غیرسازمانی سبک و شیوه زندگی شهروندان، بافت جمعیتی و امنیت اجتماعی تأثیرات مهمی بر سطوح فعالیت بدنی و ورزش افراد دارد. با توجه به مشکلات ناشی از بی‌حرکی و عدم فعالیت بدنی که بخش از آن ناشی از پیشرفت تکنولوژی است، نگاه به فعالیت بدنی و ورزش باید به عنوان یک الزام زندگی باشد، در صورتی که در سبک زندگی بی‌تحرك، یا افراد توجهی به ورزش و فعالیت بدنی

ندارند یا نگاه به ورزش صرفاً به عنوان یک عمل تفریحی است. از طرف دیگر، بافت جمعیتی و امنیت اجتماعی نیز سطوح فعالیت بدنی و ورزش افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. جوان یا پیر بودن جمعیت، ترکیب جنسیتی و... می‌تواند بر مشارکت در ورزش همگانی شهروندان را تأثیر گذارد. همچنین امن یا ناامن بودن محیط محله یا شهر، امنیت یا ایمنی اماکن ورزشی و... نیز بر سطح مشارکت افراد در ورزش همگانی تأثیر گذارند. نتایج تحقیق در این بخش با نتایج براتی^۱ (۲۰۲۰)، بابایی و همکاران (۲۰۱۸)، پاشانجانی و همکاران (۲۰۲۰)، کیانی و همکاران (۲۰۱۹) هم خوانی دارد.

شرایط زمینه‌ای دومین مقوله الگوی پارادایمی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری در تحقیق حاضر بود که شامل قابلیت‌های ورزش و قابلیت‌های زیرساختی بوده است. قابلیت ورزش شامل ویژگی‌های تجربی بودن ورزش، نقش ورزش در ایجاد هویت، ورزش فراتر از یک تفریح، جایگاه سیاسی ورزش، درهم آمیختگی ورزش و سیاست، جایگاه اجتماعی ورزش در جامعه، اهمیت اقتصادی ورزش، توجه مردم به ورزش، توجه شرکت‌های تجاری به ورزش، توجه خانواده‌ها به ورزش، توجه رسانه‌ها به ورزش، جامعه هدف گسترده ورزش، نقش فرهنگی ورزش، ورزش به عنوان تفریح سالم و داشتن فرصت‌های زیاد ورزش همگانی بوده است. امروزه ورزش در هر بعد، اعم از سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و اجتماعی وارد شده است و همه چیز را تحت تأثیر قرار داده است. جنبه فرهنگی ورزش آن چنان مهم است که بسیاری از آموزش‌های فرهنگی با این حیطه آمیخته شده است. رسولی و همکاران (۲۰۱۹) این مقوله را ذات ورزش نام گذاری کردند و آن را شامل تجربی بودن، احساسی بودن، فرایند بودن و جزئی از زندگی بودن دانستند. همچنین تأثیر آن را روی برند باشگاه‌ها بررسی و بیان نمودند که اولین عامل درونی تأثیرگذار بر توسعه ورزش آن ذات ورزش است. قابلیت‌های زیرساختی شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی یکی از شرایط زمینه‌ای بود که مصاحبه شوندگان به آن اشاره کردند و شامل اماکن ورزشی شهرداری، تجهیزات ورزشی شهرداری، اماکن طبیعی و عمومی ورزشی، شرایط ایجاد رشته‌های مختلف ورزشی، رسانه اختصاصی شهرداری، آکادمی‌های آموزشی شهرداری، ارائه خدمات متنوع به شهروندان در اماکن ورزشی، ایجاد اماکن فروشگاهی و رفاهی شهرداری، تالار افتخارات

ورزشکاران نخبه شهر، استادیوم‌های اختصاصی شهرداری، امکان حضور خانواده‌ها و همراهان در استادیوم ورزشی بود. تحقیقات بیانگر آن است که زیبایی و استاندارد بودن اماکن ورزشی می‌تواند به‌عنوان یک عامل انگیزاننده برای حضور شهروندان عمل کند. تجربه‌ای که در بسیاری از مراکز جدید احداث شده در ورزش تفریحی به‌دست آمده است و اشتیاق شهروندان برای استفاده از امکانات مدرن در کنار زیبایی‌های مراکز ورزش تفریحی دیدنی است. نوسازی زیرساخت‌های فرسوده نیز یکی از ابعاد توسعه زیرساخت‌ها است. زیرساخت‌های فرسوده علاوه بر عدم استقبال مردم می‌تواند آسیب‌هایی را متوجه افراد کند و ایمنی و سلامت افراد را با خطر جدی مواجه سازد. کشکر و همکاران (۲۰۱۶)، عراقی و کاشف (۲۰۱۴)، مهدی‌زاده و اندام (۲۰۱۴)، آصفی و همکاران (۲۰۱۴)، جوادی-پور و رهبری (۲۰۱۸) و شیروانی و همکاران (۲۰۲۴) بر ضرورت و اهمیت نقش زیرساخت‌ها در توسعه ورزش همگانی تأکید کرده‌اند. راتن^۱ (۲۰۱۸) در پژوهش خود به بیان اهمیت زیرساخت‌های ورزش همگانی به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های توسعه ورزش در جوامع بشری پرداخته‌اند. آنها توسعه زیرساخت‌های ورزش همگانی را ابزاری مؤثر برای تشویق شهروندان به مشارکت هرچه بیشتر در ورزش تفریحی تلقی کرده‌اند. همچنین هالتین^۲ و همکاران (۲۰۱۷) به بیان اهمیت زیرساخت‌های در فعالیت‌های فراغتی با رویکرد ورزش همگانی پرداخته‌اند.

مقوله راهبردها در توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری‌های استان چهارمحال و بختیاری، شامل نقش فرهنگی-تعاملی، نقش مدیریتی-اجرایی، نقش آموزشی-تبلیغاتی و نقش مالی-پشتیبانی بوده است. با پیشرفت روزافزون علم و فناوری، مدیریت و برنامه‌ریزی نقش مؤثری در سازمان‌های اجتماعی و اجرایی یافته است. به نظر می‌رسد موضوع نقش مدیریتی-اجرایی شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی شهرها، یکی از مؤثرترین راهبردها در فراهم نمودن زمینه توسعه ورزش همگانی است. امروزه توسعه ورزش به‌عنوان یک سیاست عمومی بر دیگر مباحث سیاسی دولت‌ها برتری گرفته است و اغلب کشورهای پیشرفته جهان در برنامه‌ریزی‌ها و سازمان‌دهی ورزش همگانی خود با دیگر کشورها رقابت می‌کنند و به‌طور مرتب در حال ارائه برنامه‌های خالق برای

1. Ratten
2. Hulteen

رشد این ورزش هستند. نتایج به دست آمده در این بخش با نتایج تحقیق اخگر و همکاران (۲۰۲۴)، جهانگیری و همکاران (۲۰۲۳) و نسترن بروجنی و همکاران (۲۰۱۸) همسو بود. به طور کلی نتایج تحقیق نشان داد راهبردهای مختلفی برای توسعه ورزش همگانی شهرها توسط شهرداری‌ها باید به کار گرفته شود تا بسترهای مشارکت مردمی در ورزش همگانی مهیا گردند و شاهد رشد و شکوفایی و همه گیر شدن ورزش همگانی در استان چهارمحال و بختیاری باشیم. یکی دیگر از راهبردهای شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی، نقش فرهنگی- اجتماعی بود که عواملی مانند توجه شهرداری به مسائل جامعه، افزایش آگاهی عمومی نسبت به شهرداری، در نظر گرفتن علایق مردم برای فعالیت‌های ورزشی خاص، ارائه الگوهای سبک زندگی سالم با مدل‌های خانوادگی، افزایش جذابیت ورزش همگانی، ایجاد انگیزه در بین شهروندان برای جذب و گرایش به ورزش، تلاش برای تغییر نگرش مسئولان استانی در جهت توجه مسائل ورزشی شهر، تجلیل از نخبه‌های ورزشی شهر، تشویق کارکنان شهرداری و خانواده‌های آنها به امر ورزش و... مورد تأکید مصاحبه‌شوندگان بود. اخگر و همکاران (۲۰۲۴) توجه جدی به حضور و مشارکت مردم در همه امورات مربوط به توسعه ورزش همگانی یک حقیقتی اجتناب‌ناپذیر می‌دانند زیرا بدون حضور مردم، مشارکتی در کارها صورت نمی‌گیرد و توسعه ورزش همگانی عقیم خواهد ماند. بنابراین، توجه دست‌اندرکاران امر ورزش همگانی به فراهم نمودن بسترهای اجرایی راهبردهای پیشنهادی موجب ورود مردم در فرهنگ‌سازی، جامعه‌پذیری، سازماندهی، نظارت و کنترل ورزش همگانی در ابعاد مختلف خواهد شد و زمینه مشارکت اجتماعی حداکثری مردم در ورزش همگانی پدیدار خواهد گشت. سومین راهبرد در توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری‌ها، نقش مالی- پشتیبانی بود. تدوین سند توسعه ورزش همگانی شهر از طریق شهرداری، نظارت بر عملکرد فضاهای ورزشی تحت مالکیت شهرداری، تنوع بخشیدن به رشته‌های ورزشی مورد علاقه بانوان در فضاهای ورزشی شهرداری، مدیریت آمایشی فضاهای ورزشی شهر، برنامه‌ریزی جهت دسترسی مناسب و آسان شهروندان به فضاهای ورزشی شهر، تأمین امنیت فضاهای ورزشی، بسترسازی مناسب برای شهروندان به منظور بهره‌مندی از فعالیت‌های ورزشی در اوقات فراغت، حمایت از تیم‌های مختلف ورزشی شهر در سطح شهرستان، استان و کشور، ارائه تمهیداتی برای بلیط‌های باتخفیف و رایگان به شهروندان برای حضور در امکان ورزشی

مثل استخرهای شهرداری، به کارگیری نیروهای متخصص ورزشی در سازمان ورزش، توسعه ورزش کارکنان شهرداری، نظارت بر ارزشیابی برنامه‌های ورزشی، برنامه‌ریزی و اجرای مسابقات ورزشی و تفریحی همگانی در سطح شهر، برنامه‌ریزی و مدیریت اجرای جشنواره‌ها، آیین‌ها و آداب و رسوم ورزش بومی و محلی، ایجاد فضاهای ورزشی پارک‌ها برای سالمندان، ایجاد فضاهای ورزشی پارک‌ها برای کودکان از جمله مواردی هستند که شهرداری‌ها با انجام و توجه به آنها می‌توانند ورزش همگانی را در شهرها توسعه دهند. نتایج این بخش با نتایج کشکر و همکاران (۲۰۱۶)، عراقی و کاشف (۲۰۱۴)، مهدی‌زاده و اندام (۲۰۱۴)، آصفی و همکاران (۲۰۱۴) و جوادی‌پور و رهبری (۲۰۱۸) همخوانی دارد. ورزش همگانی نیاز به بسترسازی و ایجاد فضاهای لازم دارد. اماکن ورزش تفریحی نیاز به جذابیت، ایمن‌سازی، نگهداری و بروزرسانی دارد تا بتواند انگیزه لازم را برای حضور شهروندان ایجاد کند. آراستگی فضاها و جذابیت یک مجموعه ورزش همگانی می‌تواند عامل اثربخش در استقبال هر چه بیشتر از آن‌ها باشد. توسعه زیرساخت‌ها در سه بخش دنبال می‌شود. ایجاد زیرساخت‌های جدید، نوسازی زیرساخت‌های فرسوده و ایجاد امکانات رفاهی در مجاورت زیرساخت‌های ورزش تفریحی. زیرساخت‌های جدید با استانداردهای روز دنیا و کلیه دستورالعمل‌های مربوط به ساخت اماکن ورزش همگانی، مانند ایمنی، امنیت، جذابیت، آراستگی، نمای زیبا و... می‌تواند سبب استقبال هر چه بیشتر شهروندان برای حضور در فعالیت‌های ورزش تفریحی شود. راتن (۲۰۱۸) بر این عقیده‌اند که یکی از الزامات ترغیب مردم به داشتن یک فعالیت فراغتی فعال، وجود زیرساخت‌های مطلوب و دارای ظرفیت است. ایجاد امکانات رفاهی در کنار اماکن ورزش همگانی نیز گام دیگری در زمینه توسعه زیرساخت‌ها است. بسیاری از اماکن ورزش همگانی حتی با فضای مناسب و جذاب، فاقد امکانات رفاهی مانند سرویس‌های بهداشتی مناسب و با ظرفیت مناسب هستند. همچنین نبود امکانات رفاهی ویژه معلولین می‌تواند راه را برای حضور تعداد بی‌شماری از شهروندان ببندد. علاوه بر آن، امکانات رفاهی دیگر مانند پارکینگ مناسب، وسایل ایاب و ذهاب برای سهولت رفت و آمد، وجود رستوران، کافی‌شاپ، غرفه‌های خرید لوازم ورزشی و تفریحی و... می‌تواند از جمله امکانات رفاهی مجموعه‌های ورزش تفریحی باشد که به عنوان یک مزیت نسبت به سایر مجموعه‌ها تلقی شود و استقبال یا عدم استقبال شهروندان را رقم زند. تجربه

نشان می‌دهد بسیاری از مراکز ورزش تفریحی که با استانداردهای بالایی ساخته شده‌اند به علت کمبود امکانات رفاهی مورد استقبال مردم قرار نگرفته‌اند و هزینه‌های بالای احداث آن مجموعه‌ها به گونه‌ای ازدست‌رفته تلقی می‌شود. آخرین راهبرد شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری، نقش آموزشی تبلیغاتی بوده است که شامل موارد بهره‌گیری از مربیان خبره ورزشی در اماکن ورزشی شهرداری، انجام فعالیت‌های پژوهشی در حوزه توسعه ورزش همگانی شهر، آموزش و توسعه ورزش محلات، آموزش نیروی انسانی مجموعه‌ها، اماکن ورزشی و تفریحی شهرداری، اجرای دوره‌های آموزش شهروندی در ورزش، ایجاد مراکز مشاوره محلی برای اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و جوانان درخصوص ورزش و سلامتی، روابط عمومی مستحکم در همه سطوح، انجام تبلیغات در فضای مجازی توسط روابط عمومی شهرداری درخصوص ورزش، انجام تبلیغات محیطی در فضای شهر درخصوص ورزش همگانی و فواید آن، حضور شهردار و معاونین و مسئولین ورزشی در برنامه‌های صداوسیما و صحبت در مورد فواید ورزش، حضور مسئولان شهرداری در جشنواره‌های ورزشی برای ترغیب مردم به ورزش کردن، انتشار پوسترها و بولتن‌های راهنمایی‌کننده و آموزشی برای گروه‌های سنی مختلف درخصوص فواید ورزش کردن، هماهنگی با صداوسیما جهت تهیه و اجرای برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی ورزشی می‌باشد. آموزش و اطلاع‌رسانی و افزایش دانش و آگاهی‌های مردم نسبت به فواید ورزش همگانی و کارکردهای مثبت آن، مسئله‌ای است که باید بیش‌ازپیش به آن پرداخته شود و جامعه هدف آن باید تمامی اقشار و رده‌های سنی جامعه باشد (خسرومنش و همکاران، ۲۰۱۸). به عقیده پژوهشگران، نقش رسانه در آموزش و اطلاع‌رسانی در حوزه ورزش همگانی بی‌بدیل و غیرقابل انکار است (همتی‌نژاد و همکاران ۲۰۱۶، قاسمی و همکاران ۲۰۱۵). آموزش در حوزه ورزش همگانی از سنین پایه باید آغاز شود و جامعه کودکان و نوجوانان را باید هدف خود قرار دهد. جامعه دانش‌آموزی بهترین فرصت برای انجام آموزش‌های صحیح و فرهنگ‌سازی پایدار در حوزه ورزش همگانی است که شهرداری‌ها با هماهنگی با ادارات آموزش و پرورش می‌توانند در این عرصه نقش آفرین باشند. بارسلونا^۱ و همکاران (۲۰۱۵) نقش آموزش را در گسترش مشارکت در ورزش همگانی بسیار پراهمیت می‌دانند و آن را راهی برای فرهنگ‌سازی در حوزه ورزش

همگانی ذکر می‌کنند. خسرومنش و همکاران (۲۰۱۸) به نقش نهادهای اجتماعی، برای گسترش فرهنگ ورزش همگانی پرداخته‌اند. آصفی و همکاران (۲۰۱۴) نیز به نقش آموزش و تبلیغات به‌عنوان یکی از مهمترین اولویت‌های توسعه ورزش همگانی پرداخته‌اند. نیازسازی ورزش همگانی زمانی اتفاق می‌افتد که تبلیغات دائمی از ورزش همگانی و اهمیت آن پیش روی مردم باشد و علاوه بر آن، رسانه به‌عنوان یک منبع معتبر برای مردم، بتواند دائماً در باب اهمیت و ضرورت ورزش همگانی و کارکردهای آن در حوزه‌های گوناگون حرف‌های تازه برای گفتن داشته باشد. تجربه نشان می‌دهد تبلیغات دائمی و اثربخش می‌تواند به‌عنوان یک عامل آگاه‌ساز و انگیزاننده در حوزه ورزش همگانی مؤثر واقع شود. افزایش دانش عمومی مردم در حوزه ورزش همگانی، فعالیتی است که از گذشته نیز به آن پرداخته شده است اما به‌علت فراگیر نبودن و متوالی نبودن آن، اثربخشی لازم را نداشته است. به نظر می‌رسد می‌توان با برنامه‌ریزی‌های مدون توسط شهرداری‌ها در حوزه آموزش و تبلیغات راهی نو برای توسعه ورزش همگانی گشود.

بخش عوامل مداخله‌گر الگوی پارادایمی توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری-های استان چهارمحال و بختیاری، شامل موانع فرهنگی-اجتماعی، سیاسی-قانونی، تجهیزاتی-زیرساختی و مدیریتی-انسانی بود. یکی از موانع توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری‌ها، عوامل سیاسی-قانونی است. نقش افراد سیاسی در ورزش، سوءاستفاده از ورزش برای اهداف سیاسی، مسائل امنیتی در برگزاری رویدادها و جشنواره‌های ورزش، عزل و نصب‌های سیاسی، عدم توجه به خصوصی‌سازی ورزشی، قوانین دولتی دست‌وپاگیر، نبود قوانین حمایتی از توسعه ورزش، قوانین اقتصادی ضعیف برای توسعه ورزش، نبود سیاست‌های خاص ورزش همگانی از این جمله مواردی هستند که توسعه ورزش همگانی در شهرها را تحت تأثیر قرار می‌دهند. در این راستا نسترن بروجنی و همکاران (۲۰۱۸) عنوان کردند که وضع قوانین جدید، اصلاح قوانین قدیمی و ناکارآمد و اجرای قوانین جدید حمایتی در حوزه ورزش همگانی می‌تواند راه را برای توسعه ورزش تفریحی بگشاید. توسعه ورزش همگانی نیاز به الزامات قانونی نیز دارد. قوانینی که راه را برای به رسمیت شناختن ورزش تفریحی از سوی سازمان‌ها، ادارات، نهادها و در نهایت جامعه بگشاید. ورزش همگانی از یک خلأ حمایت قانونی رنج می‌برد. حمایتی که حضور در فعالیت‌های ورزش همگانی را نیز مانند سایر فعالیت‌ها به رسمیت بشناسد و از آن

حمایت کند. خسرومنش و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهش خود به اهمیت نقش حمایت‌های قانونی از ورزش همگانی پرداخته‌اند و آن را یکی از ابعاد توسعه ورزش همگانی دانسته‌اند. کشکر و همکاران (۲۰۱۶) نیز برنامه‌های راهبردی و کلان در حوزه ورزش همگانی را یکی از عوامل اثربخش در ورزش همگانی برشمرده‌اند. آصفی و همکاران (۲۰۱۴) نیز عدم حمایت‌های قانونی و تسهیلات قانونی در حوزه ورزش همگانی را یکی از مشکلات این بخش بیان کرده‌اند. هالتین و همکاران (۲۰۱۷) نیز بر ضرورت اقدامات قانونی در حوزه ورزش همگانی تأکید کرده و وضع قوانین مبنی بر ضرورت حضور در فعالیتهای ورزش همگانی مانند سایر فعالیت‌های روزانه را یکی از راهکارهای توسعه فرهنگ ورزش دانسته‌اند. وانرسل^۱ (۲۰۱۶) نیز در چشم‌انداز خود به آینده‌ای می‌اندیشند که ورزش تفریحی به‌عنوان یک حق مسلم اجتماعی پشتوانه قانونی یابد و برای همه افراد جامعه این حق محفوظ باشد. مفهوم دیگر شرایط مداخله‌گر در توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری‌ها، موانع زیرساختی- تجهیزاتی بود که در مصاحبه‌ها به آن اشاره گردید. مواردی همچون حمایت مالی ضعیف از ورزش همگانی، درآمد پایین خانواده‌ها، تحریم‌های اقتصادی، اعتبار ورزشی خانواده‌ها، بودجه پایین شهرداری‌ها در توسعه ورزش، تجهیزات ورزشی ضعیف، نبود بازاریابی در ورزش همگانی، اماکن ورزشی فرسوده، اماکن ورزشی محدود، وجود تنها چند ورزش همگانی ارزان قیمت و کم‌هزینه، کیفیت پایین اماکن ورزشی، کیفیت پایین همایش‌های برگزار شده، ضعف در سیاستگذاری توسعه ورزش همگانی از موانعی هستند که توسعه ورزش همگانی را در شهرها با مشکل مواجه کرده است. می‌توان گفت، فضاها و زیرساخت‌های ورزشی شهرداری‌ها رافع نیازهای فراغتی در سطح شهر و محلات هستند. عمده استفاده‌کنندگان از این فضاها نیز بانوان خانه‌دار، کودکان، نوجوانان و سالمندان هستند. این فضاهای ورزشی در همه ایام هفته و در همه ساعات روز استفاده واقع می‌شوند، هرچند در اوقات عصر بیشتر از آنها استفاده می‌شود. آمار موجود فضاهای ورزشی در شهرهای استان چهارمحال و بختیاری نشان می‌دهد تعداد این فضاها و زیرساخت‌ها مناسب نیستند. درمجموع می‌توان گفت، کمبود اماکن ورزشی اختصاصی شهرداری در سطح محلات، فقدان پارک‌هایی با ویژگی‌های محله‌ای و همسایگی که با هدف زیرساخت‌های ورزشی طراحی شده باشد، از عمده‌ترین

عوامل عدم توسعه ورزش همگانی است. حاتمی‌نژاد^۱ و همکاران (۲۰۱۵) و کشکر و همکاران (۲۰۱۶) نیز به مشکل زیرساخت‌های ورزشی در شهرها اشاره می‌کنند. مانع مدیریتی و اجرایی یکی دیگر از عوامل مهم در توسعه نیافتگی ورزش همگانی در شهرهای استان چهارمحال و بختیاری شناسایی شد. در تحلیل این نتیجه مهم می‌توان به زیرمجموعه‌های عامل مدیریت که از دیدگاه مصاحبه‌شوندگان مهم تلقی شده‌اند، اشاره کرد. آنها اذعان داشتند که برنامه‌ریزی و هماهنگی لازم بین شهرداری و سایر ارگان‌ها از جمله اداره کل ورزش و جوانان و آموزش و پرورش جهت استفاده مطلوب از امکانات ورزشی در توسعه ورزش همگانی انجام نمی‌گیرد، از نیروی انسانی متخصص ورزشی در حوزه ورزش شهرداری استفاده نمی‌شود، مسابقات نوین، خلاقانه، پرهیجان و مفرح در پارک‌های محله برگزار نمی‌شود، همکاری و انسجام لازم بین شهرداری و آموزش و پرورش در برگزاری مسابقات بین مدارس هم محله وجود ندارد و در مدیریت و سازماندهی برنامه‌های ورزشی، جهت توسعه ورزش همگانی ضعف وجود دارد. نبود ثبات مدیریت در شهرداری‌ها، اهداف شخصی مدیران در اولویت، استفاده سیاسی مدیران از شهرداری‌ها، نبود مدیران ورزشی متخصص در سازمان ورزشی، عدم استفاده از ایده‌های ورزشی توسط مدیران، نبود نگرش جامع از توسعه ورزش در بین مدیران شهرداری، کمبود نیروی انسانی، سطح انگیزه پایین کارکنان بخش ورزشی شهرداری‌ها، عدم داشتن مهارت و دانش کافی کارکنان بخش ورزشی شهرداری‌ها، نبود تفکر و بینش علمی مدیران در ورزش همگانی، سطح پایین تعهد شغلی کارکنان شهرداری، ضعف آگاهی مدیران در شرایط اجرایی از جمله موانع مدیریتی و اجرایی در توسعه ورزش همگانی در شهرهای چهارمحال و بختیاری است. نتایج این تحقیق در بخش مدیریتی اجرایی با نتایج تحقیق حسینی^۲ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد. این محققان نیز نتیجه گرفتند که نحوه مدیریت شهرداری تهران در حوزه ورزش همگانی در تمامی اصول حکمرانی نامطلوب بود و مانع توسعه ورزش همگانی است. همچنین با نتایج تحقیق فصیحی (۲۰۱۹) و عراقی و کاشف (۲۰۱۴) در بخش برنامه راهبردی منابع انسانی همخوانی دارد. در نهایت موانع فرهنگی - اجتماعی در عدم توسعه ورزش همگانی شهرها نیز از عوامل مهم تلقی شده. در

1. Hatami-Nejad
2. Hosseini

این خصوص مصاحبه‌شوندگان، تصور ضعیف از مفهوم ورزش همگانی، مشارکت اقشار خاص در ورزش همگانی، نشناختن ورزش‌ها توسط مردم، جذابیت کم ورزش همگانی، ضعف دانش مردم در مورد فواید ورزش، درگیری ذهنی افراد، سطح پایین رضایت از زندگی، حمایت اجتماعی کم از زنان، سبک زندگی ناسالم شهروندان، علاقه‌مندی به بازی‌های رایانه‌ای و فضای مجازی را به عنوان موانع فرهنگی-اجتماعی عنوان کرده بودند. نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق نسترن بروجنی و همکاران (۲۰۱۸)، بابایی و همکاران (۲۰۱۸)، شهابی (۲۰۱۹)، تستا و همکاران (۲۰۲۳) همخوانی دارد. در توجیه نتایج فوق می‌توان گفت، عواملی همچون نبود احساس امنیت اجتماعی در نزد خانواده‌ها، مثل ترس از ایجاد مزاحمت، برداشت بد همسایگان از ورزش در پارک، نبودن یار و هم‌پای ورزش، مخالفت همسر یا والدین و شکاف طبقاتی در بعد اجتماعی سبب کاهش مشارکت مردم شده است. در بعد فرهنگی نیز، ارزش‌ها و نگرش‌ها نسبت به ورزش در جمع عمومی، کم‌کاری مراجع فرهنگی در همگانی کردن ورزش، کم‌کاری رسانه‌ها در فرهنگ‌سازی ورزش همگانی و ترس از قضاوت درخصوص وضعیت جسمانی فرد، باعث کم‌رغبتی برخی افراد و خانواده‌ها برای حضور در اماکن ورزشی جهت ورزش کردن می‌شود.

آخرین مقوله الگوی پارادایمی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی استان چهارمحال و بختیاری، پیامدها بود که شامل پیامدهای بنیادی، ساختاری، سلامتی و اقتصادی بود. در نتیجه به کارگیری راهبردهای توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری‌ها، می‌توان شاهد ارتقای سلامتی در جامعه، تلطیف فضای ورزشی شهر، گرایش جوانان به فعالیت‌های سالم، افزایش سلامت بانوان در جامعه، توسعه زندگی فعال در شهر، رشد سرمایه اجتماعی در شهروندان، ایجاد احساس امنیت در شهروندان، ایجاد احساس عدالت برای شهروندان، کاهش و کنترل آسیب‌های اجتماعی، افزایش شادی شهروندان، بهبود کیفیت زندگی شهروندان، کاهش اضطراب و استرس شهروندان بود. نتایج این بخش از تحقیق با نتایج تحقیق کیانی و همکاران (۲۰۱۹)، الله‌مرادی و همکاران (۲۰۱۹)، شیروانی و همکاران (۲۰۲۴) و تستا و همکاران (۲۰۲۳) همسو بود. در این رابطه تستا و همکاران بیان داشتند که توسعه ورزش شهروندی تأثیر مثبتی بر سلامت و رفاه شهروندان دارد، مشارکت اجتماعی شهروندان را تقویت کنند و منبع مهمی برای اشتغال و توسعه اقتصادی شهری است. همچنین کیانی و همکاران (۲۰۱۹) بیان کردند که نهادهای شدن ورزش‌های همگانی و

توسعه مستمر ورزش شهروندی می‌تواند به شاخصی جهت بهبود سطح رفاه اجتماعی تبدیل شود. درواقع ورزش همگانی دربردارنده فواید اجتماعی متعددی مانند فواید روانی مثل لذت بردن از اوقات فراغت و بهبود شخصیت فردی و همچنین بهبود سلامت و تناسب بدنی مردم و درنهایت بهبود کیفیت زندگی است. توسعه ورزش همگانی در شهرها علاوه بر افزایش سلامت جسمی و روحی شهروندان، انسجام اجتماعی، حس تعلق به شهر و جامعه را افزایش می‌دهد و تأثیرات بسیار مثبتی را در بهبود زندگی شهروندان به وجود می‌آورد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به دسترسی دشوار به بیشتر مصاحبه‌شوندگان با توجه به مسئولیت‌های شغلی، دغدغه‌های کاری آنها و تمایل نداشتن برخی مصاحبه‌شوندگان به مصاحبه شفاهی و درخواست آن‌ها برای پاسخ مکتوب به سؤال‌های تدوین شده و مشارکت نکردن چند تن از نخبگان دانشگاهی در فرآیند مصاحبه به دلیل نامعلوم اشاره کرد. پیشنهاد می‌شود پژوهشگران آینده پژوهش‌های دیگری همانند پژوهش حاضر در راستای رشد و توسعه ورزش همگانی در شهرهای کشور انجام دهند و نتایج آن را با یافته‌های پژوهش حاضر مقایسه کنند. با توجه به نتایج تحقیق حاضر، پیشنهادات ذیل جهت توسعه ورزش همگانی در سطح شهرهای استان چهارمحال و بختیاری ارائه می‌گردد:

- با توجه به اینکه در این تحقیق مصاحبه‌شوندگان بر استفاده از مدیران و متخصصان ورزش به عنوان یکی از ارکان توسعه ورزش همگانی تأکید می‌کند، پیشنهاد می‌شود مسئولین ورزش شهرداری‌ها در استفاده هر چه بیشتر از این متخصصان اقدام لازم را داشته باشند.
- در این تحقیق مشخص شد که یکی از موانع توسعه ورزش همگانی در شهرها، موانع زیرساختی و تجهیزاتی است. لذا پیشنهاد می‌گردد مسئولین شهرداری‌های استان چهارمحال و بختیاری نسبت به افزایش زیرساخت‌های ورزش شهری و همچنین تعمیر و تجهیز اماکن ورزشی موجود اقدام نمایند.
- در این تحقیق مشخص شد که یکی از موانع توسعه ورزش همگانی در شهرها، مدیریتی و اجرایی است. لذا پیشنهاد می‌گردد مدیران شهرداری‌ها نسبت به توانمندسازی مدیران ورزشی سازمان خود اقدام لازم را داشته باشند.

- در این تحقیق یکی از راهبردهای توسعه ورزش همگانی، راهبرد آموزشی و تبلیغاتی بود. پیشنهاد می‌گردد مسئولین شهرداری‌ها نسبت به اجرای تبلیغات محیطی و مجازی درخصوص فواید ورزش همگانی برای شهروندان و همچنین نسبت به برنامه‌ریزی و اجرای دوره‌های آموزشی در سطح محلات برای توجیه شهروندان اقدام نمایند.
- یکی از راهبردهای توسعه ورزش همگانی از طریق شهرداری‌ها، راهبرد تعاملی بین دستگاهی بود. لذا پیشنهاد می‌گردد شهرداری‌ها نسبت به عقد تفاهم‌نامه با دستگاه‌های متولی توسعه ورزش همگانی مثل ورزش و جوانان و آموزش و پرورش اقدام نمایند.
- پیشنهاد می‌گردد جهت فرهنگ‌سازی ورزش همگانی در سطح شهرها، مسئولین شهرداری‌ها و همچنین مسئولین استانی در جشنواره‌های ورزشی در سطح شهر حضور داشته باشند.
- پیشنهاد می‌گردد مسئولین شهرداری‌ها و به‌ویژه مدیران ورزشی این سازمان‌ها در برنامه‌های صداوسیما استانی و ملی حضور داشته باشند و در مورد برنامه‌های سازمان خود در زمینه ورزش همگانی و شهروندی صحبت نمایند.

تعارض منافع

مقاله حاضر هیچ گونه تضاد منافی برای نویسندگان نداشته است.

ORCID

- Tahmaseb Shirvani <https://orcid.org/0000-0003-4643-136X>
Mooud Bonyadifard <https://orcid.org/0009-0009-1014-5645>
Ali Reza Omid <https://orcid.org/0000-0003-0355-8184>

References

- Akhgar, A., Khodamoradpour, M., Yektayar, M. & Soltanpanah, H. (2024). Presenting a paradigmatic model of sustainable development in public sport based on a socio-cultural interaction approach. *Strategic Studies of Sport and Youth*, 22(55). 287-308. <https://doi.org/10.22034/ssys.2022.1749.2247> [In Persian]
- Allahmoradi, M., Razavi, S.M.H. & Dosti, M. (2019). Presenting a conceptual model of citizen sports in Tehran. *Research in Sports Management and Movement Behavior*, 9(18), 17-35. 10.29252/JRSM.9.18.17 [In Persian]

- Araghi, M. & Kashef, M. (2014). Challenges facing the development of public sports in Iran and its strategies. *Sports Management*, 6(4), 643-6. <https://doi.org/10.22059/jsm.2015.53117> [In Persian]
- Asefi, A.A., Khobeiri, M., Asadi Dastjerdi, H. & Goudarzi, M. (2014). studying effective organizational factors in institutionalizing public sport in Iran. *Journal of Sports Management and Movement Behavior*, 20, 63-76. 10.22080/JSMB.2014.864 [In Persian]
- Babaei, M., Fattahi Masroor, F. & Shakeri, N. (2018). Identifying the current situation and obstacles to the development of mass sports in the country. *Journal of Strategic Studies of Sports and Youth*, 17(41), 50-67. https://faslname.msy.gov.ir/article_280.html?lang=fa [In Persian]
- Barati, A. (2020). *Identifying and ranking factors affecting the development of mass sports based on global approaches and presenting a model*. PhD thesis, Physical Education and Sports Sciences. <https://doi.org/10.22082/cr.2022.555306.2362> [In Persian]
- Barcelona, R., Wells, M. & Arthur-Banning, S. (2015). Arthur-Banning, Recreational Sport: Program Design, Delivery, and Management. Human Kinetics. <https://www.amazon.com/Recreational-Sport-Program-Delivery-Management/dp/145042239X>
- Ehsani, M., Safari, M., Amiri, M. & Kouzeh-chian, H. (2014). Designing a model of public sport in Iran. *Journal of Sports Management Studies*, 27(6), 87-108. https://smrj.ssric.ac.ir/article_330.html [In Persian]
- Eun, Hee-Kwan & Lee, Jong-Ho (2013). The impact of service quality of public sports facilities on citizens' satisfaction, image, and word-of-mouth intention. *The Sport Journal*. ISSN: 1543-9518. <https://thesportjournal.org/article/the-impact-of-service-quality-of-public-sports-facilities-on-citizens-satisfaction-image-and-word-of-mouth-intention/>
- Fasihi, H. (2019). Evaluation and analysis of sports walking capabilities (case study: Tehran's 20th district). *Quarterly Journal of Sports Management and Development*, 8(3), serial 9. <https://doi.org/10.22124/jsmd.2019.3786> [In Persian]
- Ghasemi-Siani, M., Razavi, M.H. & Dosti, M. (2015). The role of mass media in people's tendency towards public sports with emphasis on physical fitness (case study: Babolsar city). *Journal of Applied Research in Sports Management*, 13, 71-80. 20.1001.1.23455551.1394.4.1.6.4 [In Persian]
- Guba, E.G. & Lincoln, Y.S. (1985). Epistemological and methodological bases of naturalistic inquiry. *Educational Communication and Technology Journal*, 30(4), 233-252. <https://link.springer.com/article/10.1007/BF02765185>
- Hatami-Nejad, H., Khademi, A.H. & Zarghamfard, M. (2015). Analysis of the spatial distribution of Amol inner-city parks with a social justice

- approach. *Quarterly of Urban Studies and Planning*, 3(10), 29-53. https://shahr.journals.umz.ac.ir/article_1227.html [In Persian]
- Hosseini, S.M., Aghaei, N., Elahi, A. & Safari, M. (2017). Study of Tehran Municipality's behavior in the field of public sports based on the principles of good urban governance. *Studies on the management of organizational behavior in sports*, 4(4), Serial 61, 21-61. 20.1001.1.25384023.1396.4.4.2.4 [In Persian]
- Hulteen, R.M., Smith, J.J., Morgan, P.J., Barnett, L.M., Hallal, P.C., Colyvas, K. & Lubans, D.R. (2017). Global participation in sport and leisure-time physical activities: A systematic review and meta-analysis. *Preventive Medicine*, 95, 14-25. <https://doi.org/10.1016/j.ypmed.2016.11.027>
- Imanzadeh, M. & Gündoğdu, C. (2014). The effect of developed citizen sport in increased prestige of municipality. *International Journal of Sport Studies*, 4(7), 789-792. <https://doi.org/10.22059/JSM.2019.232545.1834>
- Jahanshiri, A., Fahimi, A., Tayibi, M. & Morsal, B. (2023). Investigating the performance of councils in attracting public participation for the development of mass sports. *Sports Management Studies*, 14(75), 308-281. <https://doi.org/10.22089/smrj.2022.11820.3554>. [In Persian]
- Javadi-pour, M. & Rahbari, S. (2018). Strategies and programs for the development of public sports in Iran. *Journal of Strategic Studies of Sports and Youth*, 17(40), 1-25. https://faslname.msy.gov.ir/article_253_378fab2976cff80f95b49f192e5cd7ac.pdf [In Persian]
- Kashkar, S. (2016). Determining indicators and how to measure the effectiveness of citizens' sports recreation programs (public sports). *Journal of Research in Sports Management and Movement Behavior*, 11(22), 132-113. 10.22080/JSMB.2015.996 [In Persian]
- Khosromanesh, R., Khobiri, M., Alidoost Ghahfarkhi, E. & Khanifar, H. (2018). Factor analysis of culture makers in promoting sports culture in Iran. *Journal of Organizational Behavior Management Studies in Sports*, 17, 63-73. https://journals.pnu.ac.ir/article_4491.html [In Persian]
- Kiani, A.R., Amir Hasbini, E. & Hamidi, M. (2019). Designing a model for the development of citizen sports in Iranian metropolitan cities with an interpretive structural modeling approach. *Strategic Studies of Sports and Youth*, 22(59), 55-172. <https://doi.org/10.22034/ssys.2022.1902.2356> [In Persian]
- Lee, L., Petter, S., Fayard, D. & Robinson, Sh. (2011). On the use of partial least squares path modeling in accounting research. *International Journal of Accounting Information Systems*, 12(4), 305-328. <https://doi.org/10.1016/j.accinf.2011.05.002>
- Li, X., Yu, R., Yan, C. & Xie, H. (2022). A study on the path to the sustainable development of sports-consuming cities-a qualitative comparative analysis of fuzzy sets based on data from 35 cities in China. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(16), 10188. doi:10.3390/ijerph191610188. doi: 10.3390/ijerph191610188.

- Ma, Y. (2022). Understanding the complexity of provincial-level elite sport policy change: The case of Shanghai municipality. *Front. Psychol.* 13, 1044479. doi:10.3389/fpsyg.2022.1044479. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1044479>
- Mehdizadeh, R. & Andam, R. (2014). Strategies for the development of public sports in Iranian universities. *Journal of Sports Management Studies*, 22(6), 15-38. https://smrj.ssric.ac.ir/article_203.html [In Persian]
- Mohammadi, H. (2014). *Investigating the role of the municipality in enriching citizens' leisure time through sports (case study: Tehran's 20th district)*. First National Conference on Sports Sciences with a Public Sports Approach, Ardabil. <https://civilica.com/doc/1687754/> [In Persian]
- Nastaran Borujeni, I., Ghorbani, M.H., Kozeh-Chian, H. & Ehsani, M. (2018). Identifying factors affecting the development of public sports culture in Iran. *Journal of Sports Management (Harakat)*, 10(4), 723-738. <https://doi.org/10.22059/jsm.2019.222485.1747> [In Persian]
- Olkowska, O. (2023). Municipalities' sports policy documents in Poland. *Zeszyty Prawnicze BAS nr*, 1(77), 239-245. <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=1171171>
- Oonk, G. (2022). Sport and nationality: towards thick and thin forms of citizenship, *National Identities*, 24(3), 197-215. doi:10.1080/14608944.2020.1815421.
- Pitney, A. & Parker, J. (2009). *Qualitative research in physical activity and the health professions*. Canada: Human Kinetics. https://us.humankinetics.com/products/qualitative-research-in-physical-activity-and-the-health-professions-pdf?srsltid=AfmBOopiKIUdbFZ-f_rNbLQBtb_cO1ammfNcLvNwMtgrmu3hVKc2j51u
- Pashanjati, M., Nikbakhsh, R. & Sharifi-far, F. (2020). Investigating factors related to sports in sports programs of health stations in the 4th region of Tehran Municipality. *Health Promotion Management*, 9(2), 42-34. <http://jhpm.ir/article-۱-۱۱۱۷-fa.html> [In Persian]
- Rasouli, M., Elahi, A. & Esmaili, M. (2019). Developing a brand management model for Iranian premier league football clubs. *Sports Management and Development*. 8(2), 130-141. <https://doi.org/10.22124/jsmd.2018.3781> [In Persian]
- Ratten, V. (2018). *Sport Entrepreneurship: Developing and Sustaining an Entrepreneurial Sports Culture*. Springer. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-319-73010-3>.
- Shahabi, M.; Seyed, Akbar Bidakhti, A. and Mousavi Shafai, M. (2012). The impact of political instability in the Middle East on Iran's tourism industry in the period after September 11, 2001. (e123589). *Quarterly Journal of Foreign Relations*, 4(2). 20.1001.1.20085419.1391.4.2.6.4
- Shahriari, N., Tabesh, S. & Zolfaghazadeh, M. (2020). Developing scenarios for the desired future of mass sports in Iran. *Journal of Sports Management*, 15(1), 193-213. <https://doi.org/10.22059/jsm.2021.312797.2610> [In Persian]

- Shirvani, T., Esmacili, M. & Zohreh Vandian, K. (2024). Developing a professional development model for Iranian premier league football clubs with a sports marketing approach. *Physiology and Management Research in Sports*, 15(1), 45-67. 20.1001.1.1735.5354.1402.15.1.7.2.677 [In Persian]
- Shirvani, T., Esmacili, M. & Ferdowsi, M.H. (2024). A qualitative study of the positive consequences of using sports marketing in Iranian Premier League football clubs. *Quarterly Journal of Applied Research in Sports Management*, 11(4), 15-30. 10.30473/ARSM.2023.9887 [In Persian]
- Testa, L.; Parra-Camacho, D.; Gómez-Tafalla, A.M.; Garcia-Pascual, F.; Duclos-Bastías, D. (2023). *Local Impact of a Sports Centre: Effects on Future Intentions*. *Sustainability*, 15 (6), 5550. <https://doi.org/10.3390/su15065550>
- Vanreusel, B. (2016). *Sport is not for all: toward a renewed future of Sport for All as a right*. *Sport management Journal* (8): p. 422-444. <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781315679501-21/sport-bart-vanreusel>
- Wenjia Li & Weitang Zhang (2021). Design model of urban leisure sports public facilities based on big data and machine vision. *Journal of Sensors*, Article ID 1213978, 14 pages DOI:10.1155/2021/1213978
- Xiang, C., Luo, H. & Dong, W. (2023). The role of sports mega -events in the sustainable development of cities: a systematic review. *Malaysian Journal of Sport Science and Recreation*, 19(1). 16-36. <https://journal.uitm.edu.my/ojs/index.php/MJSSR/article/view/6185>

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

استناد به این مقاله: شیروانی، طهماسب، بنیادی فردا، موعود و امیدی، علیرضا. (۱۴۰۴). تدوین الگوی نقش شهرداری‌ها در توسعه ورزش همگانی (مورد مطالعه شهرداری‌های استان چهارمحال و بختیاری). مدیریت توسعه پایدار در ورزش، ۶ (۱۵)، ۲۵۳-۲۸۷

Journal of Sustainable Development in Sport Management is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.